

steriets overordnede Stilling i disse Forhold. Men jeg erkender, at naar man nu vil gaa den Vej og forsøge at gennemføre dette, vil det være urigtigt af Rigsdagen at modsætte sig det. Og jeg kan da ogsaa være med til at sige, at her kommer et Omraade, som i den Grad forøger Personalets Arbejde i det offentlige Kontor, at jeg ogsaa af den Grund kan anbefale at tiltræde Forslaget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Idet jeg takker for de ret venlige Udtalelser, der fra alle Sider ere faldne overfor dette lille Lovforslag, maa jeg maaske med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede 11te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), sige, at selvfølgelig kan det lade sig gøre at finde Repræsentanter — Staten har allerede nu Repræsentanter i de private Jernbaneselskabers Repræsentantskab² — i de paagældende Egne, som kunne repræsentere Staten ogsaa ved de Generalforsamlinger, hvor hidtil Kommissarierne have mødt paa Statens Vegne. Jeg tror alligevel, at det saavel for de private Jernbaneselskaber som ogsaa for Staten har sin Betydning, at det netop er den Mand, som staar i Spidsen for det Kontor, der har Tilsyn med de private Jernbaner, som kan møde paa disse Generalforsamlinger, da han derigennem bedre vil være i Stand til at referere, hvilke Ønsker og hvilke Motiver til disse Ønsker der er fremme enten i Repræsentantskaberne eller i Direktionerne for de private Baner, ligesom det ogsaa har sin Betydning for Ministeriet paa første Haand at faa Indtryk af, hvad der har været Bevæggrundene for de vedkommende Selskaber til Fremsættelse af de Ønsker, som jo i rigt Maal foreligge for Ministeriet. Disse Betragtninger ere til Dels ogsaa Svar paa de Betæneligheder, som det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) fremdrog. I øvrigt forstod jeg det ærede Medlem saaledes, at det næste Forslags Behandling maaske vil give ham Anledning til at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet, og jeg skal derfor ikke forbyde mig i de Betragtninger, som det ærede 6te kongevalgte Medlems Udtalelser i øvrigt kunde give Anledning til. Jeg takker, som sagt, for de meget velvillige Udtalelser, specielt fra det 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), og tør efter dette gaa ud fra, at Forslaget kan ventes at blive gennemført.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kommissarier ved Jernbanerne m. m.

(Forslaget findes i Tillæg C. Sp. 597—98).

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Jensen-Sønderup): Som det høje Ting vil erindre, har Spørgsmaalet om Kommissarier ved Jernbanerne været Genstand for ret indgaaende Forhandling, navnlig i tidligere Aar, og jeg tør vel sige navnlig i Folketinget. Specielt har Folketingets Finansudvalg Gang efter Gang fremdraget Ønskeligheden af at faa en Omordning af det Spørgsmaal, og disse Ønsker og Krav resulterede, som det ogsaa erindres, i, at der af daværende Minister for offentlige Arbejder, Hage, blev forelagt et Forslag i Folketinget i Samlingen 1904—05. Dette Forslag, hvorefter der skulde ansættes to kongelige Kommissarier, en for Jylland og en for Øerne, der ikke alene skulde have de Forretninger, som i Henhold til Forordningen af 1845 paahvile Kommissarierne ved Jernbaneanlægene, men tillige skulde beholde Tilsynet med de private Jernbaner, blev med uvæsentlige Ændringer, som navnlig vedrørte Lønningsforholdene for Kommissarierne, vedtaget i Folketinget og gik op til dette høje Ting, der dog ikke tilendebrogte Sagens Behandling i 1904—05. Forslaget blev paa ny forelagt for Landstinget, og man enedes om at indskrænke det til det, der den Gang, tror jeg, var dets fjerde og sidste Paragraf og egentlig kunde siges at være en Overgangsbestemmelse, hvorefter man ikke fastslog andet for Fremtiden end Lønninger af Statskassen til de to Kommissarier og en Bestemmelse om, at naar vi naaede 1. April 1910, vilde de to Kommissarier, en for Jylland og en for Øerne — hvis Lønninger blev fastsatte i Loven —, være forpligtede til at overtage Kommissariatet for de Jernbaner, der paa det paagældende Tidspunkt — for Resten er en Del af dem det endnu — var overdragne til forskellige Amtmænd. Stillingen er da i Øjeblikket den, at naar vi naa 1910, vil Kommissarius for Jylland have